

[Undervisningsministeren.]

Med hensyn til lovforslaget om fordelingen af udgifterne til gymnasieskolerne takker jeg også for den tilslutning, der er givet fra alle sider. Jeg mener, at tidspunktet nu er inde til at skabe en ligestilling mellem kommunerne med hensyn til, om de skal bygge gymnasier eller de skal have en statsskole liggende i kommunen. Det grundlag, vi nu har bygget lovforslaget op på, skaber denne ligestilling. I sammenligning med de nuværende forhold er det selvfølgelig en meget betydelig forbedring for de byer, der har kommunale gymnasier, hvad jeg også mener det skal være.

Jeg er også tilhænger af, at man ved bygning af gymnasieskoler landet over i stigende grad lægger vægt på at få spredt gymnasierne. Jeg finder, det er en naturlig udvikling, at de byer, der har et vel udbygget skolevæsen og et rimeligt opland, hvorfra de kan få elever til et gymnasium, også får et gymnasium, og at vi hellere skal have flere, jeg vil ikke sige helt små, men dog mindre gymnasieskoler end de meget store statsskoler, vi har nu, og have dem spredt over landet. Jeg vil mene, at de tilskudsregler, der indeholdes i lovforslaget, vil kunne føre hertil.

Det ærede medlem hr. Poul Thomsen frygtede, at bestemmelsen om, at en privat-skole kunne forpligtes til at optage elever, der ikke kunne komme i en statsskole, skulle få uheldige konsekvenser. Det er jo en undtagelsesregel, som kun er brugt i et enkelt tilfælde i år. Det er ikke hensigten, at man i al almindelighed vil påtvinge de private skoler elever, men når de offentlige skoler ikke har plads til de elever, som har bestået optagelsesprøven, har vi fundet det rimeligt, at de private skoler tager det overskydende antal elever.

Herudover vil jeg kun takke for den velvilje, disse forslag har mødt, og jeg håber, at vi i udvalget hurtigt kan nå frem til et resultat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Astrid Skjoldbo: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om husholdningsskoler og husholdningsseminarier m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2283, fremsættelsen i tidenden sp. 3466).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Hansen (Grenå): Nærværende lovforslag om ændring af lov om husholdningsskoler og husholdningsseminarier føjer sig jo meget nær til andre fremsatte forslag om ajourføring af lønninger og andre økonomiske forhold inden for ungdomsundervisningen, og det er klart, at har man sagt A i disse forhold, må man også sige B. Jeg skal derfor ganske kort anbefale lovforslaget, idet jeg går ud fra, at det skal behandles nærmere i et udvalg.

Hartling: Også efter den forrige lønningslov fulgte en række love, som reviderede tilskudsbestemmelserne for de forskellige skoleformer. Man har forundret sig lidt over, at undervisningsministeriet ikke har samlet alle disse skoleformer i én lov; vi elsker jo standardisering i vore dage, og det må vel kunne lade sig gøre, siger man, at trække alle skolelove i det samme tilskudstøj. Men undervisningsministeriet har altså foretrukket at sy tøjet efter mål, og vi må så håbe, at det kommer til at sidde bedre. Da der er visse fælles retningslinjer og, så vidt jeg kan se, god konsekvens i lovene, skal dette lovforslag ikke støde på modstand fra venstre.

I det foreliggende lovforslag, som ret nøje følger lovforslaget vedrørende private seminarier, er der en enkelt ting, vi ønsker behandlet under udvalgets arbejde. Jeg peger på, at det vil være til god hjælp for husholdningsseminarierne, om de, i lighed med privatseminarierne og som nævnt en passant af den højtærede undervisningsminister for et øjeblik siden, kunne opnå udbetaling af statstilskud i visse rater, så skolerne ikke altid skulle være mere end 1 år bagefter med refusionen.